

Když se sudičky zblázní!

Řecko – Alpeinin chrám

„Tady to je. Alpeinin chrám. Podle legendy je to místo, kde byly uvězněny sudičky. Tak pojd' opičko“ Řekla Lara a s opicí na zádech přešla až ke zbořenému chrámu.

„Jsem ráda, že jsem tě nezabila po té, co jsi mi na hlavu házela ty tři oříšky, jednu banánovou slupku a piáno. Jak má máma říkávala: Je mnohem lepší si zvířátko ochočit, než ho zabít.“ „Uaaa“ odpověděla opice.

A tak si spolu ruku v ruce odkráčeli až k chrámu. Lara chvíli nevěděla co dělat, až si všimla jisté páky. „Měla bych zmáčknout tu páku, ale jak znám Řecké stavitele z Antické doby, zřejmě to spustí nějaký mechanismus a na mě spadne šutr. Ale co, stejně mi nic jiného nezbyvá.“ A tak Lara zatáhla za páku a nic se nestalo. Jenom dveře se otevřely.

Lara vstoupila do zapuchlé hrobky. Všude byla spousta pavučin a smrdělo to jakoby zdechlinou. Na zemi našla starodávný artefakt. „Páni, ten bude určitě důležitý pro mou výpravu.“ A vložila ho do svého neomezeného batůžku. Ochočila si dva vlky, zmákla tři pasti a už se dostala do obrovské komnaty v jejímž středu byl podstavec.

„Ten podstavec je určitě sestrojen pro tu věc, co jsem našla.“ Řekla a došla až k němu. Ze zad si zdělala batůžek a začala v něm hledat. „Ne, to není ono, á tohle jsem tak dlouho hledala. Můj fén na vlasy, ale jak se sem dostal?? Malá lékárna, tu nechci, jeden lahváč, ten se mi bude hodit až večer. Áá, tady to je. Starodávný artefakt!“ vytáhla ho a vložila na pozlacený podstavec.

V tom momentě z nebe sestoupily tři paprsky světla a před Larou se objevily tři ženy. Jedna stará a zvrázcilá - stařena, jedna ve středním věku – matka a poslední byla ještě děvčátko - dcera.

Dcera „My“

Matka „jsme“

Stařena „sudičky.“

Dcera „Osvobodila jsi nás, Laro Croftová.“

Matka „Za odměnu ti změníme osud, Laro Croftová“

Stařena „Protože jsme blázni, Laro Croftová“

A jak řekly, tak také udělaly. Lara padla na zem.

Anglie – Surrey

Lara se probudila, celá zpcená ve své posteli. „Páni, že by to byl jenom sen?“ Vstala a jako každé ráno si stoupla na váhu, aby zjistila, jak na tom je. „Pane Bože. Vždyť já vážím o celých dvacet kilo víc! Ale jak je to možné. Vždyť Vánoce byly už před půl rokem! Tak to byla ta změna mého osudu?“ Slezla z váhy a pořád jí bylo zvláštní, proč nemůže při přesunu do kuchyně dělat tak dobře své akrobatické kreace.

Až najednou se to stalo. Prošla kolem zrcadla a kradmým okem na sebe pohlédla. „Á, já jsem těhotná. Né. Vypadám jak Almara! Ale s kým? Jak? Možná Winston bude znát odpověď. Winstone!! Winstone!! Pojd' ihned sem!!“ A už slyšela ten starý známý hékavý hlas starce. Už ho viděla i v dáli s jeho typickým podnosem pro čaj. Winston šel co krok, to prd.

„Winstone, nevíš s kým jsem těhotná?“ „Ale ano Laro, přece s Vaším manželem.“ „A nevíš kdo je můj manžel?“ „Slečno Laro, vy jste to včera s tím fernetem trošku přehnala, že?“ „Ano, ale ještě jsi mi neodpověděl.“ „Je to přece Kurtis Croft Trent!“ „Jo ahá, Kurtis. A kde zrovna je?“ „Tady jsem, Laro“

„Kurtisi, jak to že spolu máme dítě?“ a jenom to řekla, už cítila kopání svého nenarozeného potomka. „Jé, pojď si šáhnout, už kope!“ Kurtis běžel k Laře a šáhl jí na břicho. „Laro, tohle není kopání dítěte. To jenom naše dítě použilo Far see a opustilo tvé tělo.“ Lara se na něj podívala, začervenala se a „HAHA, promiň. HAHA, to je trapas. Promiň Kurtíku, já to ještě neumím rozeznat.“

A tak spolu žili až do dne Lařina porodu. Naše rodička se zrovna dívala na diskuzní pořad pro ženy. V TV mluvila neznámá vegetariánka. „Ano, porod pro mne byl nejhorším zážitkem v celém mém životě. Bylo to tak bolestivé, kruté a všude bylo spousty krve. Kdybych věděla, co mě bude čekat, nikdy bych neotěhotněla.“

Jak tohle Lara uslyšela, zpanikařila. „Tohle musím zastavit. A jediná možnost je jít za soudkyněmi!“ A tak se vydala helikoptérou do Řecka, kde zašla do Alpeinického chrámu. Na zemi našla mrtvou opičku. „Opičko, to né. Já tě zapoměla nakrmit. Aspoň už to máš za sebou. Vevnitř potom našla vlky, kteří měli stejný osud jako monkey.:(

Nakonec se dostala až do haly, kde ještě pořád stály na podstavci v paprsku světél soudkyně. Lara na ně zařvala: „Už vím, proč jste byly uvězněny. Vy jste psychopatky a měnili jste lidem osudy.“

Dcera „Ano.“

Matka „Máš“

Stařena „Pravdu“

Lara: „Ale teď změním osud já vám. V rychlosti bystré želvy zvedla kámen ze země a hodila ho stařeně na hlavu.“

Matka „Néé, jak jsi věděla“

Dcera „že tohle jediné“

Stařena „nás může zastavit“

Nastal obrovský výbuch a vše se vrátilo do doby před třemi měsíci, než vložila artefakt na podstavec. Oddechla si a zesumírovala si výhody a nevýhody, které tímto zásahem nastaly.

Výhody: Jsem svobodná, nejsem těhotná, opička i vlci žijí a jsem slavná archeoložka.

Nevýhody: Obětovala jsem život svého dítěte.

Konec